

ønsker et fælles uddannelsesoplæg med De Konservative.

Ud over det må jeg konstatere, at hvis dette beslutningsforslag bliver vedtaget, er der helt klart tale om aftalebrud på langt de fleste af de uddannelsesområder, der er indgået brede politiske forlig om her i Folketinget. Jeg vil blot nævne folkeskolen, hvor forligspartierne senest har bakket op om den forpligtende aftale, der er indgået mellem ministeren, Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening, og det ville virke dybt utroværdigt, hvis vi ikke respekterer den aftale, der er cementeret i »Folkeskolen år 2000«. Alene af den grund kan Socialdemokratiet ikke tilslutte sig forslaget, for vi overholder selvfølgelig indgåede aftaler. Men vedtager Folketinget mod forventning forslaget, er situationen jo en anden, og det må vi så forholde os til.

Ydermere er der her også tale om, at vi blander os i overenskomstmråder, som vi som politikere bør holde os fra. Aftaleretten skal respekteres. Vi kan som politikere selvfølgelig tilkendegive nogle holdninger på området, men vi skal ikke trække lovforslag ned over hovedet på parterne.

Selve indholdet af beslutningsforslaget rummer mange gode hensigter, som Socialdemokratiet har stor sympati for; men der er så sandelig også dele i forslaget, vi ikke bryder os om, og jeg vil ikke stå her og sige plus og minus til en række forslag af den art.

Generelt har forslaget en tendens til, at der arbejdes hen imod et uddannelsessystem, der skal tilrettes et statskontrolleret system, som vi tidligere kendte i Østeuropa. Det bryder vi os ikke om, og jeg tror, alle her i Tinget er enige om, at det var en fejlslagen uddannelsespolitik. Vi ønsker i Socialdemokratiet et system, der matcher den internationale standard, der er behov for, men samtidig vil vi gerne fastholde den danske model, hvor høj faglighed og personlige kvalifikationer følges ad. Alle stillingsannoncer i aviser tyder da også på, at det er det, der efterspørges.

Selvfølgelig er vi åbne over for at diskutere uddannelse, men vi ønsker overordnet et sammenhængende uddannelsessystem, der er gennemskueligt og skaber lige muligheder for alle. Hovedoverskriften skal gerne være kvalitet, men kvalitet er mange ting, og her er det vigtigt at tage udgangspunkt i den enkeltes vurdering af, hvad der er kvalitet. Når jeg siger den enkelte, gælder det både dem, der bruger det, dem,

der udformer det, og også dem, der skal evaluere det efterfølgende.

De fem overskrifter er en stor mundfuld, og den er så stor, at jeg er helt sikker på, det vil være bedst at behandle den i udvalgsarbejdet, når de endelige forslag foreligger efter opnået enighed blandt forligspartierne. Mange af tingene er jo også allerede sat i værk, og jeg vil også her nævne »Danmark som foregangsland«.

Socialdemokratiet kan altså ikke støtte forslaget.

Frank Dahlgaard (KF):

For Det Konservative Folkeparti er nøgleordene i uddannelsespolitikken kvalitet i uddannelserne – KIU: Kvalitet i uddannelserne. Ikke sådan at forstå, at vi ikke ønsker uddannelse til alle, men primært er det ikke helt overordnet og altafgørende for os, at alle skal have en uddannelse for enhver pris, hvis den pris er en synkende kvalitet i uddannelserne. Det er det, vi har oplevet på en række områder, og det er den udvikling, vi ønsker at vende.

Det er jo også det, man gør andre steder i regeringsapparatet, og det var derfor, jeg roste den rapport, som kom i november i fjor fra Finansministeriet, som har nogle folk siddende for at overvåge, hvad der foregår på uddannelsesområdet, og som skrev denne rapport i serien »Danmark som foregangsland – uddannelser, omkostninger og resultater«. Både rapporten og den analyse, der ligger bag, er vi meget begejstrede for.

Der er behov for en national kvalitetsstrategi, hvor nøgleordet er kvalitet, og det undrer mig faktisk, når ministeren simpelt hen benægter, at der er sket et kvalitetsfald i uddannelserne i de senere år. Selv Socialistisk Folkepartis ordfører for de videregående uddannelser har jo – jeg tror, det var for ca. 1½ år siden – tilkendegivet i en artikel i dagbladet Politiken, at der for de videregående uddannelsers vedkommende er tale om et kvalitetsfald af historiske dimensioner. Det var det udtryk, som blev anvendt, så der er altså nogle – også ovre på det, man kalder venstrefløjen i Folketinget – der er klar over, at det kører i den gale retning, og at der må ske en opretning på kvalitetsområdet, og det er derfor, Venstre og Det Konservative Folkeparti kommer med dette forslag, som overordnet i fem hovedpunkter tilkendegiver, efter hvilke retningslinjer vi kan få en opstramning af kvaliteten.